

IULIAN ANTONESCU

președinte al Comitetului național român ICOM

Cu eit marile mutații sociale și tehnice transformă revoluționar natura și activitatea umană, cu atît instituțiile muzeale ale lumii devin cele mai autorizate foruri de conservare și valorificare rațională a patrimoniului național și mondial. De aici, înalta responsabilitate morală și politică care revine lucrătorilor din muzee în tripla lor ipostază de conservatori ai vestigiilor trecutului, depozitari selectivi ai celor mai reprezentative realizări ale prezentului ce urmează a fi transmise și ele viitorimii și de educatori ai marelui public, devenit participant activ la apărarea comorilor naturii și creației artistice.

Muzeograful este implicat, ca secundant al arhitecților, constructorilor, tuturor făuritorilor de bunuri materiale și spirituale; el trebuie să atragă atenția ori de cîte ori apar aspecte negative în chivernisirea tezaurului spiritual lăsat de generațiile trecute, să sugereze soluții de ocrotire și valorificare a patrimoniului, să-și intensifice cercetarea științifică în zonele supuse unor transformări radicale.

Fiecare popor în parte este posesorul creației multiseculare a propriului său geniu, creație care definește profilul spiritual, personalitatea; totodată însă el deține, ca urmare firească a dialogului dintre civilizații, elemente de cultură materială și spirituală provenite din alte continente și țări. Fiecare muzeograf poartă pe umerii săi, așadar, responsabilități care depășesc cu mult orizontul naționalului și contemporaneității.

Secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele R. S. România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, personalitate recunoscută unanim pe plan mondial, a atras de nenumărate ori atenția asupra importanței valorificării eit mai active a patrimoniului istoric și cultural, în complexul proces educativ al formării conștiinței omului nou, și implicit al stabilirii unor noi relații de colaborare și respect reciproc între toate popoarele lumii.

Orice expoziție, orice material documentar care o valorifică constituie o pledoarie hotărîtă, de la muzeu la muzeu, de la un profil muzeal la alt profil muzeal, împotriva misticismului, obscurantismului, discriminării, violenței și exploatării omului de către om, a popoarelor de către alte popoare.

Loc de întîlnire al unor largi dezbateri pe teme cu caracter estetic, etnografic, biologic și istorico-documentar, cu participarea marelui public și a

creatorilor și specialiștilor din diferite domenii, muzeul devine o adevărată academie a frumosului și adevărului, îndeplinind funcții complexe, legate nemijlocit de cele ale instituțiilor de învățămînt, de artă, de educație. Putem afirma mai mult, ele creează rețea internațională, care asigură circuitelor informaționale și turistice, înalta menire de a-l ajuta pe om să se cunoască pe el însuși, să-și revalorifice propriile posibilități creatoare, să descopere cu ochii științei virtuțile pămîntului natal, comunitatea planetei, largile perspective ale investigației Cosmosului.

Spre deosebire însă de alte instituții ori mijloace de informare și instruire, muzeul este extrem de convingător și dinamic totodată. Convingător, fiindcă, prin exponatul original, pune vizitatorul în contact nemijlocit cu creațiile specifice marilor civilizații, cu procesele definitorii existenței umane. Dinamic, în măsura în care el își îmbogățește permanent demonstrațiile tematico-expoziționale, cu recentele descoperiri ale științei, cu cele mai noi concluzii, date, dovezi.

România, țară cu străvechi tradiții culturale, cu permanente aporturi la tezaurul spiritualității mondiale, și-a împletit eroica existență istorică cu nobilul ideal al demnității, neatîrnării și promovării spiritului de colaborare activă. Bogatul său patrimoniu poartă nepieritoarea pecete a acestor năzuințe.

Ziua internațională a muzeelor, defășurată într-un an în care la Conferința generală ICOM se dezbate probleme legate de ocrotirea patrimoniului mondial, devine un prilej în plus al afirmării demne și conștiente, active și eficiente a voinței popoarelor de a colabora, în spiritul respectului reciproc, de a lăsa generațiilor viitoare alături de intacta moștenire a trecutului, remarcabilele contribuții ale prezentului.

Experiența istoriei, tezaurul de frumos și adevăr, splendorile naturii, înalta menire a omului devin argumente majore, hrănesc cele mai nobile năzuințe, în promovarea spiritului de pace și înțelegere, spirit promovat cu consecvență la nivelul tuturor forurilor internaționale de politică României socialiste.

Muzeele sînt și trebuie să devină din ce în ce mai mult ambasade ale rațiunii, încercate de mesajele tuturor generațiilor, adresate omenirii de azi și de mîine.